

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

2016/2

LIKVIDACE LEPRY – Společenství pomocníků misijních leprosárií

Matka s dítětem žijící v leprokolonii v Midnapuru, Indie

Aleluja! Aleluja! Aleluja!

Aleluja! Tak zní hlavní sdělení „velikonočního“ Misionáře malomocných, kterého právě držíte v rukou. Je to slovo, které se v celé velikonoční liturgii opakuje nejčastěji. Hebrejské Aleluja znamená Chvalte Pána (a tím pánem je jediný Bůh), přesto se s tímto slůvkem můžeme setkat i v jiných okamžicích, a to u lidí, kteří možná ani neznají jeho přesný význam. Vždy se jedná o zvolání radostné nebo vyjadřující úlevu. Tuto radost přinášíme v tomto čísle Misionáře malomocných: Aleluja za to, co všechno nám Pán dovolil udělat, kolika lidem pomoci a kolik životů zachránit – díky Vaším darům a modlitbám – takže společně s nimi i s Vámi zpívejme: Aleluja!

Dobré dílo se podařilo – díky Vám!

p o m o z t e j i m ž í t ! • w w w . l e p r a . c z

Temnota Velkého pátku, ani ticho Bílé soboty, nejsou definitivní tečkou za životem Ježíše Krista – pak nepřišel konec, ale nový začátek: Vzkříšení, které dává smysl všemu našemu konání i utrpení ve spojení s Kristem. Radost tohoto nového začátku přejeme Vám všem!

Z kanceláře LL: P. Vojtěch Eliáš, Lubomír Hajas, sestra Klarissa i Marie Dvořáková

POŽEHNANÉ VELIKONOCE

V češtině máme přísloví „Neříkej hop, dokud nepřeskočíš!“ – ve Španělsku existuje přísloví s podobným významem, ale trochu „zbožnější“: „Nezpívej Aleluja, dokud nejsou Velikonoce!“

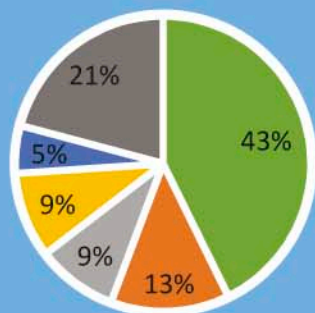
A skutečně, my slavíme Velikonoce právě proto, že po Velkém pátku a Bílé sobotě přišlo Vzkříšení – ten největší důvod zpívat Aleluja! (A pokud jste to zažili při velikonoční vigílii, tak víte, že se opakuje alespoň 9× za sebou.)

Kristus zvítězil nad zlem – přemohl smrt a nám všem otevřel cestu do nebe. Jenže dokud jsme na zemi, tak přítomnost i účinky zla jsou stále mezi námi (jako nemoc) i v nás (jako hřích). Důsledky zla jsme měli možnost skoro hmatatelně prožívat mezi malomocnými: jsou to lidé často vyhnaní od vlastní rodiny a postižení na celý život. Právě naše činnost s Vaší podporou dovoluje, aby i oni zakusili něco z Kristova vítězství – aby i oni mohli jednou zpívat: Aleluja!

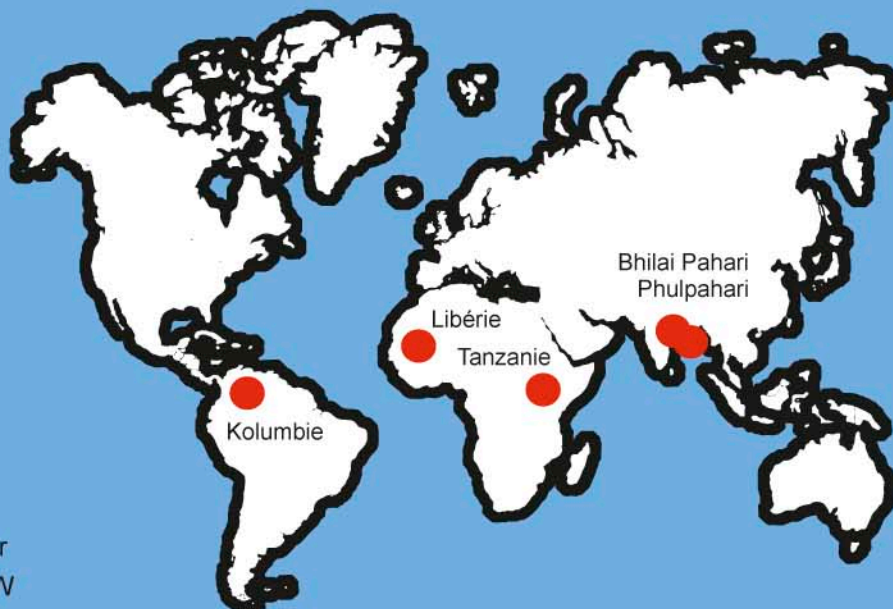
JAK BUDEME LETOS POMÁHAT?

Od roku 2014 jsme v LL změnilí filosofii rozdělování naší pomoci – převzali jsme plnou zodpovědnost za vybrané projekty a to konkrétně za projekty Cienaga de Oro a CBR (komunitní rehabilitace) v Kolumbii v oblastech Sincelejo, Córdoba a Bogota, dále se jedná o Rehabilitační nemocnici Ganta v Libérii a diecézní nemocnici Litembo v Tanzanii, kde podporujeme nákup léčiv.

Zároveň stále podporujeme plný provoz nemocnice Sv. Josefa v Bhilai Pahari, která letos slaví deset let svého provozu a rozvoj nemocnice Sv. Josefa v Phulpahari, kde bylo na sklonku loňského roku otevřeno oddělení pro pacienty s multirezistentní TBC.

- Libérie (Afrika) přes DAHW
- Indie - 1. nemocnice v Bhilai Pahari
- Indie - 2. nemocnice v Phulpahari
- Rozvojový fond
- Tanzanie (Afrika) přes Action Medeor
- Kolumbie (Jižní Amerika) přes DAHW

POD AFRICKÝM SLUNCEM

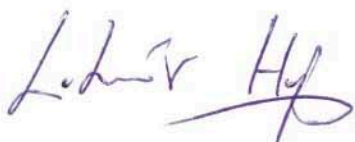
V roce 2014 jsem jel poprvé v životě do Afriky, abych navštívil středisko v Gantě. Tehdy jsem si neuměl dost dobře představit, s čím se v Libérii setkám. Realita byla horší, než jsem očekával: viděl jsem tam na tři desítky lidí léčících se z vážných forem lepry, kdy jim musí být denně čištěny otevřené rány. Dále pacienti léčící se z onemocnění zvané vředy Buruli, které je stále zahaleno rouškou tajemna, protože se přesně neví, jak se člověk může nakazit. Tedy s projevy nemocí, které jsem do té doby považoval již za hudbu minulosti.

A pak několik domů pro lidi žijící v izolaci kvůli tuberkulóze, a to nejen plicní, ale i jiných zákeřných forem.

Zároveň jsem se tehdy poprvé zúčastnil třídeního field trip výjezdu – aktivního vyhledávání nových pacientů. Trávit mnoho hodin v autě po cestách, které by u nás byly označeny jako nebezpečné i pro horská kola, a navštěvovat vesnice, kde se na malém prostoru v různých domcích a chatrčích zdržují lidé žijící, z mého pohledu, v naprosté bídě, mi pomohlo uvědomit si, jak je činnost, kterou děláme, potřebná. V Libérii se běžně setkáváme s tím, že je malomocný vyhnán z rodiny, že nemocný přijde o práci a o své postavení ve společnosti, a také vidíme, jak nedostatek léčby způsobí doživotní postižení.

Letos jsem navštívil Libérii podruhé, a to proto, abychom společně s Otcem Vojtěchem viděli, jak středisko v Gantě funguje po epidemii Eboly, a především i proto, abychom poznali nový tým lidí, který bude mít na starosti celý chod projektu. Projektu, který má za úkol pomáhat skutečně těm nejchudším, opuštěným a vyhnaným, protože trpí nemocí, pro kterou již v dnešním světě není vlastně místo.

Jsem rád, že jsem se vedle profesionálního přístupu setkal i s velikým odhodláním všech našich spolupracovníků. A zároveň za to, že Vám mohu přinést i zprávu od pacientů, od „našich klientů“ (tak jim v Gantě říkají): „Děkujeme, děkujeme za pomoc lidem ze srdce Evropy, že jim na nás záleží.“

„Více než boj s nemocí mě zajímá pomoc lidem, kteří nejsou milováni a jsou naopak stigmatizováni. Předtím jsem se věnovala dětem trpícím rakovinou, teď chci pomáhat postiženým leprou. A právě tady, v Libérii, kde je stigma velmi silné.“, tak mi odpověděla mladá doktorka MUDr. Srí Nandini na otázku, co ji motivuje být v Africe a pomáhat malomocným.

Vedle nové hlavní lékařky, doktorky Sri, jejího otce Dr. Krishnana (před kterým leží jako hlavní cíl zorganizovat centrální program pro léčbu lepry a tuberkulózy v celé zemi a později v celé západní Africe), budou o naše středisko v Gantě pečovat řádové sestry z kongregace Sestry sv. Terezie od dítěte Ježíše. Jedná se o kongregaci, která byla založena v Tanzanii ve třicátých letech 20. století. Založili ji misionáři z řádu sv. Konzoláty a velice jim pomáhali v prvních letech jejich formace.

Nově příchozími jsou: Sr. Daniella Beata Ignas Mgunda (lékařka), Sr. Tumaini Kastory Klsogole (ekonomka), Sr. Petronilla Joseph Mukobi (lékárnice), Sr. Sperancia Tomas Kikoti (zdravotní sestra), Sr. Theopista Gulielem Kiniki (katechetka).

Sen, který se stal skutečností

Nemocnice sv. Josefa v Bihilai Pahari (Medvědí hory) v Indickém státě Jarkhand se nerodila snadno. Stavbě a slavnostnímu otevření předcházelo skoro dvouleté vyjednávání s indickými úřady, které nechtěly povolit léčbu malomocenství zahraničnímu partnerovi. Ačkoli k slavnostnímu otevření došlo 12.12. 2006, v nemocnici se začalo s léčbou již v dubnu téhož roku. Letošní rok je tedy rokem jubilejním, kdy si můžeme připomínat, že dobré dílo

lze vykonávat všude na světě, když se spojí síly dobrých lidí, kteří skutečně chtějí pomáhat, a to pomáhat dobře. V Bihilai Pahari nás tentokrát doprovázel Otec biskup Jan Vokál, který tak mohl vidět na vlastní oči dílo pomoci, která putovala skoro 7000 km.

V současné době se v nemocnici sv. Josefa léčí nejvíce pacientů s tuberkulózou. Zároveň byla otevřena nová porodnice. V Bambinu, které bylo otevřeno v prosinci roku 2012, našlo svůj domov na 28 sirotků.

Lepra, buruli a tuberkulóza - tvrdá realita chudých!

Rádi Vás navštívíme a uspořádáme přednášku o činnosti LL, formách pomoci a chudobě v rozvojových zemích. Kontaktujte na telefonních číslech (+420) 222 514 201, 603 555 995 nebo emailové adrese: LL@likvidacelepry.cz

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

Vydává: Likvidace lepry
Josefská 43/4, 118 00 Praha 1

Tel. 222 514 201, e-mail: LL@likvidacelepry.cz
Texty, redakce: Vojtěch Eliáš, Lubomír Hajas
Grafika: Magdalena Martinovská
Úprava fotografií: Martin Záhora

Misionář malomocných je vydáván jako periodická tiskovina se souhlasem Ministerstva kultury, ev. č. E6706.

Likvidace lepry
Josefská 43/4, 118 00 Praha 1
č. účtu: u FIO banky
2400259272/2010

Váš variabilní symbol naleznete na listu s adresou.